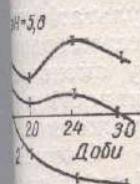

деполімераз
звільно, по-
добу, так
менту.
анту не під-
прияти за

щірів, опромінен-
ненням вводили
ї горизонтальні —

ості ДНКази

ся першого
рентгенівського
риментативної
су (див. ри-

жко розгля-
дуктурно-ме-
профілактич-
ного обміну

ному застосу-
ю організму,
їзму у опро-
с, що спри-
які своїми
їв і ортохі-

ївлення рент-
гівним ступе-
ньське випро-
то нейтронне
ся, так і та-

гається ура-
ДНКази II)

овою мірою.
гронного оп-
тгенівському

Поступове підвищення активації ферменту в сечі у тварин, опромінених нейtronами, зумовлено, очевидно, глибоким ураженням процесів відновлення з поступовим зруйнуванням окремих клітинних елементів та вивільненням ДНКази. Отже, можна зробити висновок, що нейtronи викликають дещо інший характер активації ДНКази, ніж рентгенівське опромінення. За ступенем активації ферменту можна судити про захисний вплив досліджуваних препаратів.

Література

- Голубцов Д. А., Либикова Н. И., Меркина Т. И.—Тез. докл. IV съезда рентгенол. и радиол. УССР, 1963, 296.
- Какулия М. Е.—В сб.: Вопросы биохимии нервной и мышечной системы. Изд. «Медицина», Тбилиси, 1965, 103.
- Керова Н. И.—Тезисы докладов научн. конфер. по пробл.: Ранние механизмы лучевых повреждений. Харьков, 1958, 31.
- Либикова Н. И.—Радиобиология, 1966, VI, 4.
- Правдина К. И.—Лаборатор. дело, 1960, 1, 27.
- Успенская М. С.—Радиобиология, 1965, V, 2.
- Юанович М. М., Канчина А.—Bull. Inst. Nucl. Sci., 1959, 9, 189.
- Kowlessar O. D., Altman K. I., Hempelman L. H.—Arch. Biochem. and Biophys., 1953, 43, 240.
- Kowlessar O. D., Altman K. I., Hempelman L. H.—Arch. Biochem. and Biophys., 1954, 52, 362.
- Okada S., Gordon E. R., Kind R., Hempelman L.—Arch. Biochem. and Biophys., 1957, 70, 2, 462.
- Weymouth P. P.—Radiation Res. 1958, 8, 4, 307.

Надійшла до редакції
20.IV 1967 р.

Вплив мікрохвиль на всмоктувальну здатність колінного суглоба в умовах введення в організм адреналіну та аміназину

М. І. Яценко

Макіївська фізіотерапевтична лікарня ім. С. М. Кірова Донецької області
і кафедра фізіології людини і тварин Одеського держ. університету
ім. І. І. Мечникова

В літературі є лише поодинокі праці про вплив мікрохвиль на стан суглобів. В наших раніше виконаних дослідженнях [9, 10] було відзначено, що мікрохвилі потужністю 40 вт при впливі на ділянку колінного суглоба протягом 20 хв посилюють всмоктувальну діяльність його синовіальної оболонки.

При дії на вегетативну нервову систему атропіном і карбохоліном всмоктувальна функція колінного суглоба змінювалась, проте при дії на цюмі фоні мікрохвильами всмоктування введеного в порожнину суглоба Р³² незмінно посилювалось.

В цій роботі ми поставили перед собою завдання вивчити всмоктувальну діяльність колінного суглоба під впливом мікрохвиль в умовах введення в організм адреналіну та аміназину.

Методика досліджень

Досліди проведенні на кролях. В правий колінний суглоб шприцом під контролем рентгенівського апарату вводили радіоактивний фосфор у вигляді двозаміщеної фосфорнокислої солі ($\text{Na}_2\text{HP}^{32}\text{O}_4$) в розрахунковій концентрації 22,5 мікрокюрі

або $5 \cdot 10^7$ розпадів за хвилину на 1 кг ваги тіла тварини. Для збереження однакових умов досліду тваринам завжди вводили одинаковий об'єм рідини (0,3 мл).

Вміст фосфору-носія в усіх дослідах був постійний і становив 2,5 мг на 1 кг ваги тіла тварини. Після введення радіофосфору в правий колінний суглоб через сталь проміжки часу 3—5—10—15—20—30—45—60—90—120 хв з краєвої вени вуха брали порції крові, в яких визначали активність на стандартній установці типу «Б-2».

Через 120 хв після введення Р³² в суглоб тварин вбивали електричним струмом і брали наважки деяких внутрішніх органів (печінки і легень) для визначення в них радіофосфору. Для вивчення впливу мікрохвиль на процеси всмоктування з колінного суглоба в умовах його опромінення мікрохвильами, а також під впливом адреналіну, аміназину та опромінення мікрохвильами ми застосували апарат «ЛУЧ-58» з частотою коливань 2307 мегагц і довжиною електромагнітної хвилі 12,6 см. Вплив СВЧ застосували потужністю 40 вт протягом 20 хв.

Випромінювач був напівсферичної форми № 1.

Зазор електрода випромінювача становив 5—6 см. Радіоактивний фосфор вводили в колінний суглоб через 3—4 хв після закінчення впливу. Для здійснення впливу на організм адреналіном і аміназином ці речовини вводили парентерально. Адреналін 0,1%-ний вводили під шкіру в дозі 0,2 мл/кг щодня протягом трьох днів. Аміназин вводили внутрім'язово в дозі 3—5 мг/кг щодоби протягом трьох днів. Всього в дослідах було використано 58 кроликів.

Результати дослідження

Дослідження показали, що радіоактивний фосфор добре всмоктується з колінного суглоба в кров. Так, помітна його кількість виявляється в крові уже на третій хвилині після введення в суглоб. Процент включення в кров на цій хвилині в середньому становить 8,8. Далі всмоктування радіоактивного фосфору досягає максимуму в більшості дослідів на 60-й хвилині. Кількість радіоактивного фосфору в крові на цей час, виражена процентом включення, в середньому становить 15,9% при коливаннях від 4,2 до 39,6%.

Всмоктувальна здатність колінного суглоба в умовах впливу адреналіну підвищується у порівнянні з контрольними дослідами (див. рис. 1).

Так, на 20-й хвилині кількість радіоактивного фосфору в крові, виражена процентом включення, в середньому становила 19,2% при коливаннях від 14,6 до 32,5% (в нормі — 14,1% при коливаннях від 5,0 до 41,8%). Дані статистично достовірні: $t=2,3$; $p<0,05$.

Далі всмоктування трохи знижується. Отже, всмоктувальна здатність колінного суглоба в умовах введення в організм адреналіну короткочасно підвищується, а потім знижується.

Всмоктувальна здатність колінного суглоба в умовах впливу адреналіну та опромінення цього суглоба мікрохвильами була значно вища, ніж у контрольних дослідах, і вища, ніж в умовах впливу адреналіну без опромінення суглоба. Так, на 20-й хвилині кількість радіоактивного фосфору в крові в середньому дорівнювала 25,7% включення (коливання становлять від 14,5 до 42,1%), а в умовах введення адреналіну без опромінення суглоба мікрохвильами включення Р³² в середньому дорівнювало 19,2% при коливаннях від 14,6 до 32,5%. Далі всмоктування дещо знижується. Проте на 45-й хвилині воно знову підвищується і кількість Р³² в крові на цей час, показана процентом включення, в середньому дорівнювала 30,2% при коливаннях від 13,2 до 50,5%, а після введення адреналіну без опромінення суглоба мікрохвильами на тій же самій хвилині вона в середньому становила 13,8% (коливання від 7,5 до 21,7%). Ці дані виявилися статистично достовірними: $t=2,3$, $p<0,05$.

Мікрохвилі, які самі по собі підвищують всмоктування, на фоні введення адреналіну ще більшою мірою його підвищують. Всмоктувальна

здатність си-
вання аміна

Так, на
процентом в
нях від 7,2
ліні включе-

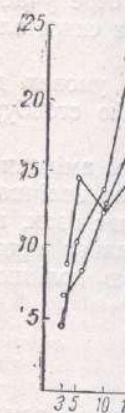

Рис. 1. Ди-
з колінного
нал
а — норма, б-
лінії і застос-
в — в умовах
опромінення
лі — процент

ня від 5,0 до
більше знижу-
ньому дорівні
виявились ста-
вальна здатні-
ніжкою, ніж в

Всмокту-
ганізм аміназ-
вища, ніж в у-
хвилими.

Так, на 20-
ло 11,6% при
аміназину та
в середньому

Ці дані, о-
 $>0,5$. Далі вс-
в умовах дії
була нижча,

Наші дослі-
організму адр-
вальної здатно-

ження однакової величини (0,3 мл).

ним струмом
значення в них
я з колінно-
швом адрена-
лук-58» з ча-
сом 1,6 см. Вплив

фосфор вво-
зі здійснення
хрентерально.
и трьох днів.
трьох днів.

всмоктується виявляється. Процент становить 8,8. Далі більшості ру в крові становить

у в крові,
19,2% при
заннях від

льна здат-
ність ко-

ливу адресно вища, адреналіну іоактивно-чення (ко-я адрена-середньому лі всмок-лову підви-том вклю-ді 13,2 до-ба мікро-ла 13,8% о достовір-

1 на фоні
жтувальна

здатність синовіальної оболонки колінного суглоба в умовах застосування аміназину була нижча, ніж у контрольних дослідах (рис. 2).

Так, на 20-й хвилині кількість радіоактивного фосфору, виражена процентом включення, в середньому дорівнювала 11,6% при коливаннях від 7,2 до 15,3%. В контрольних експериментах на тій самій хвилині включення P^{32} в кров в середньому становило 14,1% (коливан-

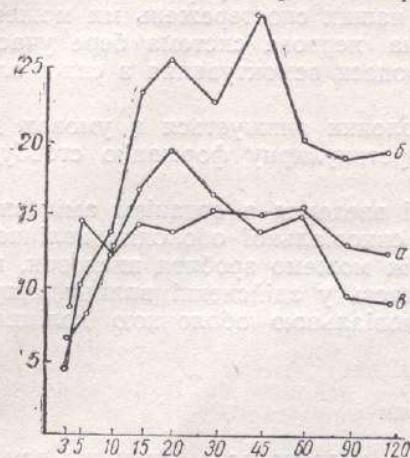

Рис. 1. Динаміка всмоктування раз з колінного суглоба під впливом адреналіну і мікрохвиль:

a — норма, *b* — в умовах введення адреналіну і застосування на його фоні СВЧ, *c* — в умовах введення адреналіну без опромінення мікрохвильами. По вертикалі — процент включення, по горизонталі — час у хвилинах.

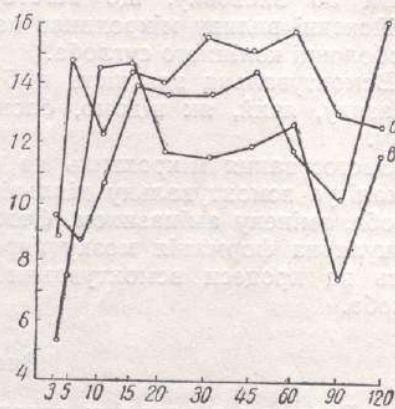

Рис. 2. Динаміка всмоктування P^{32} з колінного суглоба під впливом аміназину і мікрохвиль:

a — норма, *b* — в умовах введення аміназину і застосування на його фоні СВЧ, *c* — в умовах введення аміназину без опромінення мікрохвильами. Решта позначені така сама, як і на рис. I.

ня від 5,0 до 41,8%). Далі всмоктування в умовах дії аміназину ще більше знижується і на 90-й хвилині включення Р3² в кров в середньому дорівнювало 13,1% при коливаннях від 4,6 до 38,9%, однак дані виявилися статистично недостовірними: $t=1,6$; $p>0,05$. Отже всмоктувальна здатність колінного суглоба в умовах впливу аміназину була нижчою, ніж в контрольних експериментах.

Всмоктувальна здатність цього суглоба в умовах введення в організм аміназину та опромінення суглоба мікрохвилями була дещо вища, ніж в умовах дії аміназину, але без опромінення суглоба мікрохвилями.

Так, на 20-й хвилині включення P^{32} в кров в середньому становило 11,6% при коливаннях від 7,2 до 15,3%, а в умовах застосування аміназину та опромінення суглоба мікрохвилями включення P^{32} в кров в середньому дорівнювало 13,7% при коливаннях від 4,7 до 38,6%.

Ці дані, однак, виявилися статистично недостовірними: $t=0,6$, $p>0,5$. Далі всмоктувальна здатність суглоба дещо підвищується, але в умовах дії аміназину та опромінення суглоба мікрохвилями вона була нижча, ніж в контрольних дослідах.

Обговорення результатів досліджень

Наші дослідження показали, що при зміні функціонального стану організму адреналіном наставало короткочасне підвищення всмоктувальної здатності синовіальної оболонки колінного суглоба, яке потім

змінювалось її зниженням. Опромінення суглоба мікрохвильми, яке само по собі підвищує всмоктування, на фоні введення адреналіну ще більше підвищувало всмоктування Р³² з колінного суглоба.

Наші дані відповідають спостереженням В. Р. Файтельберг-Бланка [1], який виявив посилення всмоктування глукози в шлунково-кишковому тракті собак під впливом високочастотних фізичних агентів на фоні введення адреналіну. На основі наших спостережень ми можемо прийти до висновку, що вегетативна нервова система бере участь у здійсненні впливу мікрохвиль на процеси всмоктування в синовіальній оболонці колінного суглоба.

Всмоктувальна здатність цієї оболонки знижується в умовах дії аміназину, який, як відомо, блокує ретикулярну формацию стовбура мозку.

Застосування мікрохвиль на фоні введення в організм аміназину нормалізує всмоктувальну діяльність синовіальної оболонки колінного суглоба, змінену аміназином. Отже, ми можемо зробити висновок, що ретикулярна формация мозку бере участь у здійсненні впливу мікрохвиль на процеси всмоктування синовіальною оболонкою колінного суглоба.

Висновки

1. Введення в організм адреналіну короткочасно підвищує всмоктування Р³² з колінного суглоба.
2. Опромінення суглоба мікрохвильми на фоні введення адреналіну ще більше підвищує всмоктувальну здатність суглоба.
3. Введення в організм аміназину знижувало всмоктувальну здатність суглоба.
4. Опромінення суглоба мікрохвильми на фоні дії аміназину нормалізувало всмоктувальну здатність суглоба.

Література

1. Файтельберг-Бланк В. Р.—Фізіол. журн. АН УРСР, 1964, X, 5, 647.
2. Яценко М. І.—Фізіол. журн. АН УРСР, 1966, XII, 3, 376.
3. Яценко М. І.—Вопросы курортологии, физиотерапии и ЛФК, 1966, 5.

Надійшла до редакції
31.XI 1966 р.

Дослідження теми мають значення для космонавтів, працюючих в умовах відсутності умовнорефлексії.

В загальному діється у відділі М. В. Ільчевич, С. умовнорефлекторні тварин у зв'язку з с

Досліди проводяться на вантаженнях біля тягом семи хвилин об'єму крові (ХОК) чень (РС) та рівні модулів показання, що вивчаються змінами темпу відповідно в часі. З цією метою катетерів у лівій проведення експеримента у вену вводилися фічну реєстрацію силометра. Запис відбувався за допомогою електронного

Умовнорефлексії хомій стрічці. Застосовання САТ та РС. Фізична рення РС та зниження нерухомості стрічці та свою спрямованістю, але були менші відхилення.

Умовнорефлексія тварин з початком періоду «предстартових

при розвитку

Вивчення змін в репротеріїв показало, що пресорна речітка артеріальний тонус поступово повертається до нормального рівня (В. М. Хают).